

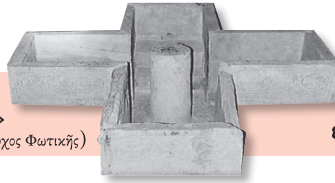
Β Η Θ Ε Σ Δ Α

Τ Ρ Ι Μ Η Ν Ι Α Ι Ο Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ε Π Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Α Σ

Ξενίας 4 - 115 28 Αθήνα
(Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Αριθμός φύλλου 230
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2022

«Ο ύπομεινας χρόνιον ἀσθένειαν
ἀγογγύστωσ, ὡς μάρτυς παραληφθήσεται»
(Αγ. Διάδοχος Φωτεινῆς)

«Πάντα ματαιότης,
ἐκτός τοῦ ὑπηρετεῖν Θεῷ, μόνον»

Η ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΘΕΔΡΑ

π. Δημητρίου Μπόκου

Μέ την ένσάρκωσή του ο Θεός «*ἐπί τῆς γῆς ὤφθη καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη*». Θέλησε νά ἔλθει αὐτοπροσώπως ἀνάμεσά μας, νά μᾶς δώσει τή δυνατότητα νά τόν γνωρίσουμε ἀπό κοντά, μᾶλλον νά (ἀνα)γνωρίσουμε ἀπό αὐτόν πάλι ὡς γνήσια τέκνα Του («*γνόντες τόν Θεόν, μᾶλλον δέ γνωσθέντες ὑπ' αὐτοῦ*»), «*ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν*». Ἀφότου γνωρίσαμε τόν Χριστό, δέν εἴμαστε πλέον δοῦλοι, ἀλλά υἱοί τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παρακινεῖ τήν καρδιά μας νά ἀναζητεῖ τόν Θεό καί νά τόν φωνάζει «*ἄββα*», πατέρα. Ὄντας ὁμως γνήσιοι υἱοί τοῦ Θεοῦ, γινόμαστε καί κληρονόμοι Του (Γαλ. 4, 1-8· Ρωμ. 8, 14-17).

Αὐτό τό ὀφείλουμε ἀποκλειστικά στόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐκεῖνος, μέσα ἀπό μιά θαυμαστή διαδικασία, μᾶς ἔδωσε θέση δίπλα Του, στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ τελευταία πράξη Του, ἡ αὐλαία τῶν συγκλονιστικῶν γεγονότων πού γιά χάρη μας ἔλαβαν χώρα κατά τήν ἐπί γῆς παρουσία Του, ἦταν ἡ ἔνδοξη Ἀνάληψή Του. Ἡ ἐκ δεξιῶν τοῦ

Θεοῦ καθέδρα. Ἡ ἀνθρώπινη φύση Του, ἄρρηκτα πάντα ἐνωμένη μέ τή θεία Του φύση, ἀνέβηκε στόν οὐρανό «*καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ*» (Μαρκ. 16, 20). Ἐγι-

νε συγκάθεδρος τῆς Ἁγίας Τριάδας.

Στήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ ὁμως, ἐμπεριέχεται δυνάμει παγγενῆς ὁ Ἀδάμ.

«Ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος. Καί ὅσοι πιστεύουν σ' αὐτόν καί βαπτίζονται, ἐνεργοποιοῦν τό χάρισμα νά ἀποτελοῦν τά μέλη Του καί ὅλοι μαζί τό Σῶμα Του. Ὄντας ἐνσωματωμένοι πάνω Του, γινόμαστε καί ἐμεῖς μαζί Του συγκάθεδροι στά δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. «*Κληρονόμοι μέν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δέ Χριστοῦ*» (Ρωμ. 8, 17).

Ἡ ἄνοδος τοῦ Χριστοῦ στόν οὐρανό, σέ ἀντίθεση μέ τήν ὑπόλοιπη βιοτή Του ἐπί τῆς γῆς, συνοδεύεται ἀπό δόξα. Τόν λαμπρό αὐτόν θρίαμβο προαναγγέλλει ὁ προφήτης Δαυῖδ ἀπό παλιά μέ τά λόγια: «*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τούς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου*». Ὁ Κύριος θά δώσει σέ σένα (τόν Μεσσία) ἰσχυρό βασιλικό σκῆπτρο ἀπό τή Σιών. Ἐξε λοιπόν ▶

ἀπόλυτη ἐξουσία πάνω στους ἐχθρούς σου. Ἡ ἐξουσία σου αὐτή θά σέ συνοδεύει κατά τήν ἡμέρα τῆς ἔνδοξης φανέρωσής σου ἐν, ἐν μέσῳ τῶν ἀγίων σου. Αὐτή ἡ θέση ἀρμόζει μόνο σέ σένα, διότι ὁ Θεός Πατήρ λέγει, ὅτι σέ ἔχει γεννήσει «ἐκ γαστροῦ πρό ἑωσφόρου». Ἀπό τήν ἴδια τήν οὐσία του, ἀνάρχως, πρίν ἀπό κάθε ἄλλο δημιούργημα.

Ὁ Θεός Πατήρ ὀρκίστηκε ἀμετάκλητα, ὅτι σύ θά εἶσαι (ὁ μοναδικός) «ἱερεύς εἰς τόν αἰῶνα κατά τήν τάξιν μελχισεδέκ». Ἐχθροί, βασιλεῖς, ἄρχοντες, κάθε ἄλλη ἐξουσία θά συντριβεῖ (Ψαλμ. 109, 1-7). «Πάντα τά πέ-
ρατα τῆς γῆς, πᾶσαι αἱ πατριαί τῶν ἐθνῶν» θά προσκυνήσουν τόν Κύριο. Διότι «τοῦ Κυρίου» εἶναι «ἡ βασιλεία καί αὐτός δεσπόζει τῶν ἐθνῶν» (Ψαλμ. 21, 28-29).

Μέ τή Σταύρωση, τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψη «ἐδοξάσθη ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου». Ὁ δοξασμός αὐτός ἀφορᾷ τήν ἀνθρώπινη φύση Του, ἀφοῦ ἡ θεία φύση δέν μειώνεται, οὔτε πάσχει ποτέ. Στόν Σταυρό πάσχει ὁ Χριστός ὡς ἄνθρωπος.

Στόν τάφο ἐναποτίθεται τό νεκρό σῶμα Του. Στήν Ἀνάσταση ἔχουμε ἔγερση-ζωοποίηση τοῦ σώματος καί ἐπανάωση μέ τήν ψυχή Του. Ὅλα αὐτά εἶναι πράγματα-γεγονότα πού ἀφοροῦν ὄχι τή θεότητα, ἀλλά τήν ἀνθρωπότητα μόνο τοῦ Χριστοῦ. Ἀποκαταστημένη πλήρως ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ ἀνεβαίνει πλέον στόν οὐρανό καί κάθεται ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Σ' αὐτήν ἀκριβῶς τή δόξα του ὁ Χριστός θέλει νά μετέχουμε καί μεῖς. Θέλει κι ἐμᾶς μαζί Του παντοῦ, διότι «οὐκ ἐπαισχύνεται» νά μᾶς ὀνομάζει ἀδελφούς Του. Λέγει πρὸς τόν Πατέρα Του, «θέλω, ἵνα ὅπου εἰμί ἐγώ», νά εἶναι καί ὅλοι ὅσους διάλεξα καί ἀγάπησα (Ἰω. 17, 24). Μᾶς θέλει νά εἴμαστε ἕνα μαζί Του. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Νά συμβασιλεύουμε αἰώνια. Μᾶς ἔχει προορίσει νά εἴμαστε κι ἐμεῖς κληρονόμοι αἰώνιας δόξας (Ρωμ. 8, 30).

Τί ἀνυπέβλητο μεγαλεῖο γιά τόν ἄνθρωπο!

(ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, ἀρ. φ. 418)

Μηνύματα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (γιά τήν εἰρήνη στήν ἑλληνορθόδοξη οἰκογένεια)

- 1) «Εὐχάριστοι γίνεσθε» (Κολ. Γ', 15)
- 2) «Υποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. Ε', 2)
- 3) «Μή ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους» (Κολ. Γ', 9)
- 4) «Ἀλλήλων τά βάρη βαστάζετε» (Γαλ. Στ', 2)
- 5) «Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντί εὐχαριστεῖτε» (Ἀ' θεσσ. Ε', 16)
- 6) «Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἠρτυμένος» (Κολ. Δ', 2)
- 7) «Μετά πάσης ταπεινοφροσύνης καί πραότητος, μετά μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ» (Ἐφεσ. Δ', 2)
- 8) «Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει, πάντα πιστεῦει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει» (Ἀ' κορ. Ἰγ', 7)
- 9) «Ὁ ἥλιος μή ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδέ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ» (Ἐφεσ., Δ', 26)

Ο μεγάλος περίπατος του Στέλιου (Μια ιστορία δύναμης και υπομονής)

Μιά ψύχραιμη αλλά συνάμα συγκινητική εξιστόρηση μιās οικογενειακῆς διαδρομῆς, πού περιγράφει εὐγλωττα τόν Γολγοθά πού περνούν ὄλοι οἱ γονεῖς παιδιῶν μέ ἀναπηρία στή χώρα μας.

Ὁ δεκαπεντάχρονος Στέλιος Δούκας πάσχει ἀπό ἐγκεφαλική παράλυση καί νοητική στέρση. Γεννήθηκε τυφλός, χωρίς καμμία σχεδόν κινητικότητα καί μέ τίς προβλέψεις γιά τήν εξέλιξη τῆς -οφειλόμενης σέ χρωμοσωμική ἀνωμαλία- νόσου του νά εἶναι δυσοίωνες. Σήμερα, ὁ Στέλιος στέκεται στά πόδια του, κολυμπάει, πηγαίνει στό σχολεῖο. Συναντήσαμε τόν Στέλιο καί τή μητέρα του, Ἐλίνα Δούκα, στό κλειστό κολυμβητήριο τῆς Γλυφάδας γιά νά ἀκούσουμε μιὰ ἱστορία ἀκούραστου ἀγῶνα, ἀνεξάντλητης ὑπομονῆς, τεράστιων δυσκολιῶν καί ἀκόμα μεγαλύτερων ἐπιτευγμάτων.

Ἡ μητέρα του μάς εἶπε: «Ἀπό τή στιγμή πού γεννήθηκε ὁ Στέλιος, τό πρώτο μας παιδί, φαινόταν ὅτι κάτι δέν πήγαινε καλά, ἄν καί κατά τήν διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης κάναμε ἀμνιοπαρακέντηση καί δέν ἔδειξε κάτι. Ὁ γιος μας ἦταν ἕνα μωρό πού δέν σταματοῦσε νά γκρινιάζει. Δέν ἔβλεπε, δέν κουνιόταν, ὅπου τόν ἄφηνες ἔμενε ἀκίνητος. Ὅταν ἦταν ἕξι μηνῶν μπήκαμε γιά πρώτη φορά στό νοσοκομεῖο κι ἀπό τότε ἐπί τέσσερα χρόνια ἤμασταν τίς περισσότερες ἡμέρες τῆς ἐβδομάδας ἐκεῖ. Γιατί ὁ Στέλιος εἶχε μιὰ σπάνια χρωμοσωμική ἀνωμαλία ἡ ὁποία δέν φαινόταν στίς ἐξετάσεις. Χρειάστηκαν ἐξειδικευμένες ἐξετάσεις, οἱ ὁποῖες μάλιστα δέν συνταγογραφοῦνται ἀπό τό ταμεῖο. Ἔτσι, ξεκίνησε ἕνας Γολγοθᾶς. Τότε μέ τόν ἄντρα μου ὀρκιστήκαμε ὅτι θά κάνουμε ὅ,τι περνάει ἀπό τό χέρι μας γιά νά κάνουμε τό παιδί μας καλά. Καί, πράγματι, ὁ Στέλιος ἔχει φτάσει πλέον σέ

ἕνα πολύ καλό σημείο, μέ πολύ ἀγῶνα κι ἀφοῦ, γιά νά βελτιωθεῖ ἡ κατάστασή του, καταστραφήκαμε ἐντελῶς οικονομικά. Βλέπεις, ὄλα ὅσα χρειάζεται ἕνα παιδί μέ ἀναπηρία εἶναι πάρα πολύ ἀκριβά. Καί ἀναγκάστηκα νά ἀφήσω τήν δουλειά μου γιά νά τόν φροντίζω. Πῶς νά δου-

λέψω πού τό παιδί μέ χρειαζόταν 24 ὥρες τό 24ωρο μαζί του; [...]Ἔτσι, μέ πολύ ἀγῶνα, πολλή ἀγάπη καί πολλά χρήματα, ἡ κατάσταση τοῦ παιδιοῦ βελτιώθηκε τόσο, πού ὅπως λέει ὁ γιαιτρός του, ἀγγίζει τά ὄρια τοῦ θαύματος. Σήμερα ἔχουν σταματήσει οἱ κρίσεις, οἱ σπασμοί, ὄλα αὐτά τά ἔχουμε ρυθμίσει μέ τά φάρμακα.

Ὁ γιος μας πλέον στέκεται καί, ὑποβασταζόμενος, περπατάει. Μέ πολλή δουλειά, ὁ Στέλιος μπορεῖ νά πει μόνος του νερό μέ τό καλαμάκι. Μέ βοήθεια, ἄν ἔχει κάτι μπροστά του, μπορεῖ νά σπκωθεῖ, πού κάποτε δέν μπορούσε οὔτε νά πιάνει. Τώρα περπατάει. Τό καρότσι δέν τό χρησιμοποιῶ καθόλου πλέον. Κάτι πού μέ στεναχωρεῖ εἶναι πῶς τό μέλλον γιά τόν Στέλιο τό βλέπω ἀβέβαιο. Δέν θέλω νά φύγω ἀπό τή ζωή καί νά τόν ἀφήσω πίσω. Κι ὄλη ἡ εὐθύνη, ὄλη ἡ κούραση εἶναι γιά ἐμένα καί τόν ἄντρα μου. Πρέπει σάν κοινωνία νά εἴμαστε πιό εὐαίσθητοποιημένοι. Διλαδή πρέπει νά τό πάθουμε γιά νά εὐαίσθητοποιηθοῦμε; Τίς προάλλες πάρκαρε κάποια ἔξω ἀπό τό σπίτι μου καί τῆς ἔκανα παρατήρηση. Ἐβλεπε ὅτι ἡ θέση ἦταν γιά ΑΜΕΑ κι ὅμως πάρκαρε. Καί ὅταν τῆς εἶπα νά φύγει μέ ἔβρισε. Χρειαζόμαστε μεγάλες ἀντοχές ὅσοι ζοῦμε μιὰ τέτοια κατάσταση. Γιά ὅποιον ἔχει παιδί μέ ἀναπηρία, ὄλα εἶναι ἔτσι κι ἀλλιῶς ἕνας καθημερινός ἀγῶνας, ἀλλά δέν εἶναι δυνατό νά βγαίνουμε στόν δρόμο γιά νά παλεύουμε γιά τά ἀτόνητα.

(*Γεωργία Βαμβακεροῦ*)

Ὁ Θεός εἶναι δίπλα σου... .

... Κάποιος ἄλλος, ἀδερφέ, κυβερνάει τό σύμπαν καί ὄχι οἱ μεγάλοι τοῦ κόσμου τούτου... Θάρρος, θάρρος, τό βλέμμα ψηλά καί θά δεῖς τόν Κύριο, ὅταν θά κλάψεις, ὅταν θά ψάξεις μέ λαχτάρα, ὅταν θά ματώσεις, ἴσως θά Τόν δεῖς πώς σοῦ ἀπλώνει τόν στέφανο μέ τό ἀγαπητικό καί παρηγορητικό χέρι Του. Μή θλίβεσαι, μή λυπᾶσαι πιό πολύ ἀπό ὅσο πρέπει, γιατί ἔτσι δίνεις δικαιώματα στόν πονηρό νά σέ χτυπάει μέ δύναμη... Κάνε τήν καρδιά σου μοναστήρι. Χτύπα ἐκεῖ τό σήμαντρο, κάλεσε ἐκεῖ γιά ἀγρυπνία, θυμίασε καί ψιθύρισε ἀκατάπαυστα προσευχές. Ὁ Θεός εἶναι δίπλα σου...

(Ἀπόσπασμα ἀπό ἐπιστολή τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ Κριμαίας πρὸς πνευματικό του παιδί)

Ἔχε Ὑπομονή

Μήν ἀποκάμεις ἀδελφέ, σάν ἡ χαρά σου λείψει καί τήν ψυχή σου ξαφνικά βαρειά πλακώσει θλίψη. Ὅταν σκεφθεῖς πόσο ὁ Χριστός ἐπόνεσε γιά σένα καί ρίξεις στή γλυκύτατη μαρφή Του ἓνα βλέμμα, θ' ἀκούσεις τήν οὐράνια Του, παρήγορη φωνή:

Μήν κλαίς, μήν ἀπελπίζεσαι, ἔχε ὑπομονή!

Μήν πικραθεῖς, σάν ἄγρια κύματα σέ χτυπήσουν κι' ὅταν φαρμάκι ἄνθρωποι δικοί σου σέ ποτίσουν. Ὅταν κοιτάξεις τοῦ Χριστοῦ τό πονεμένο βλέμμα καί δεῖς τό ὄξος, τή χολή, τ' ἀγκάθια καί τό αἷμα, θ' ἀκούσεις τήν οὐράνια Του, παρήγορη φωνή:

Μήν κλαίς, μήν ἀπελπίζεσαι, ἔχε ὑπομονή!

Μήν ταραχθεῖς σάν ξαφνικά τήν πόρτα σου χτυπήσει ὁ θάνατος κι' ἀγαπητό πρόσωπο σοῦ ζητήσει. Ὅταν σκεφθεῖς πώς ὁ Χριστός ἀπέθανε γιά σένα καί πώς γιά ὄλους τούς πιστούς τά οὐράνια ἔχει ἀνοιγμένα, θ' ἀκούσεις τή γλυκύτατη, παρήγορη φωνή:
Μήν κλαίς, μήν ἀπελπίζεσαι, ἔχε ὑπομονή!

Μή φοβηθεῖς σάν ἡ στερνή ἔλθει ὥρα τῆς ζωῆς σου, χαρά καί ἀγαλλίαση νά ἔχεις στήν ψυχή σου, γιατί θ' ἀκούσεις τοῦ Χριστοῦ, τήν ποθητή φωνή:

Εὐτύχει! Γιατί, πάντοτε εἶχες ὑπομονή!

(Ἁγιον Ὄρος: Ταχ.θвр.50)

Ο 28χρονος τυφλός πού πήρε απολυτήριο δημοτικού

Ενας 28χρονος τυφλός Ρομά από την Πάτρα, ο Μπάμπης Κούτρας, κατάφερε νά κάνει τό όνειρό του πραγματικότητα: νά πάρει τό απολυτήριο από τό 12ο Δημοτικό Σχολείο. Ο 28χρονος, παρόλο πού άπείχε γιά πολλά χρόνια από τό σχολείο, αποφάσισε νά αλλάξει ρότα στή ζωή του.

Τελικά τά κατάφερε καί μέ τό παραπάνω. Συνοδοιπόρος του σέ αυτή τή δύσκολη προσπάθεια στάθηκε ή εκπαιδευτρια κινητικότητας καί του συστήματος Μπράϊγ, του Συλλόγου Τυφλών Πάτρας, κυρία Κωνσταντίνα Γαλανοπούλου, ή όποία βοήθησε τόν Μπάμπη νά έκπληρώσει τό όνειρό του καί νά πάρει τό απολυτήριο. «Είμαι 28 έτών καί, αρχικά, είχα πάει μέχρι την τρίτη δημοτικού αλλά μετά άποφάσισα νά σταματήσω τό σχολείο. Από τά 17 μέχρι καί τά 26 δέν σκεφτόμουν καθόλου την έκπαίδευση. Από τά 26 όμως καί μετά άποφάσισα νά πάρω τή ζωή στά χέρια μου καί νά ζήσω μόνος μου. Πέρασα πολλές δυσκολίες καθώς, γιά έναν άνθρωπο πού δέν βλέπει, ή καθημερινότητα είναι δύσκολη. Από τό νά ντυθει, μέχρι νά φάει ή νά βγει έξω. Παράλληλα εκείνη την περίοδο άποφάσισα πώς δέν μου άρεσε πού ήμουν άγράμματος καί θέλησα νά τό αλλάξω» σημείωσε. «Είμαι πολύ χαρούμενος. Τό απολυτήριο μου δίνει άλλες δυνατότητες. Θά συνεχίσω τό σχολείο καί στις έπόμενες τάξεις. Τό ότι άντιμετώπισα πολλά έμπόδια δέν μέ έκανε νά τό βάλω κάτω. Ήθελα νά αλλάξω τίς συνθήκες, νά πάρω τή ζωή στά χέρια μου

καί τά κατάφερα. Θέλω νά ευχαριστήσω πολύ την κυρία Γαλανοπούλου καί τόν Σύλλογο Τυφλών Πάτρας γιά τή σημαντική βοήθεια πού μου πρόσφεραν». Έτσι επιβεβαιώθηκε πώς όταν υπάρχει θέληση από όλους μας, γίνονται τά όνειρα πραγματικότητα.

(Πηγή: www.kathimerini.gr)

«Ο,ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΤΙΚΟ»

«Ο,τι έχεις μέσα σου παιδιάτικο, σάν θησαυρό νά τό φυλάξεις Τούς λογισμούς, τούς πόθους σου άλλαξε, μα αυτό ποτέ νά μήν αλλάξεις.

«Όποτε τής ζωής τά ψεύτικα κι άσχημα σφίγγουν την καρδιά σου, μέσ σ' ό,τι φύλαξες παιδιάτικο θά βρίσκεις την παρηγοριά σου.

Κι όταν κλωμοφυλλιάσει ή όψη σου καί στά μαλλιά σου πέσουν χιόνια, Μόνο ό,τι φύλαξες παιδιάτικο Θά μείνει άπείραχτο άπ' τά χρόνια.»

Γεώργιος Δροσίνης

Η μάνα, τό σταυρουδάκι καί ό Τούρκος

(Μιά αλληθινή συγκλονιστική καί ιδιαίτερα συγκινητική ιστορία)

Σέ ένα ντοκιμαντέρ γιά τή γενοκτονία τών Ποντίων πού παρουσιάστηκε τή δεκαετία του '90, μίλησε ένας γηραιός κύριος ποντιακής καταγωγής μέ κατάλευκα μαλλιά. Ήταν καθηγητής πανεπιστημίου. Αυτός, μέ πολύ συγκίνηση, εἶπε τά ἑξῆς: «Άρκετά χρόνια πρίν, όταν ἤμουν πενήνταρης, μιλοῦσα μέ μία θεία μου πού ἦταν γιαγιά πιά. Μοῦ μιλοῦσε μέ μεγάλο παράπονο γιά τήν πατρίδα μας, τόν Πόντο, καί γιά τούς προγόνους μας. Πάνω στήν κουβέντα της εἶπα πώς σύντομα θά ἔκανα ταξίδι - προσκύνημα στόν Πόντο. Κρεμάστηκε πάνω μου καί μέ παρακάλεσε μέ λυγμούς, όταν πάω, νά τῆς κάνω ἕνα κατίρι.

Μοῦ διηγήθηκε ἐπακριβῶς πού βρισκόταν τό πατρικό της σέ χωριό τοῦ Πόντου. Μοῦ ἐξήγησε μέ λεπτομέρεια τά χαρακτηριστικά τοῦ χωριοῦ, τούς δρόμους, καί μοῦ προσδιόρισε μέ ἀκρίβεια τή θέση τοῦ σπιτιοῦ. Μοῦ εἶπε, μόλις τό βρῶ, νά ζητήσω ἀπ' τούς Τούρκους πού θά ἔμεναν πιά ἐκεῖ νά βρουν ἕνα κασελάκι, πού εἶχε κρύψει σέ συγκεκριμένο σημεῖο τοῦ παλιοῦ ἀρχοντικοῦ. Μοῦ περιέγραψε πλήρως τό κασελάκι καί τό τί περιείχε μέσα. Ἀσημικά, παλιά κοσμήματα, λίρες κλπ, ἕναν μικρό θησαυρό δηλαδή. Μοῦ εἶπε νά τά ἀφήσω στούς Τούρκους γιά ἀμοιβή, μέ προυπόθεση νά μοῦ δώσουν ἕναν κρεμαστό σταυρό πού εἶχε μέσα τό κασελάκι.

Αὐτός ὁ σταυρός ἦταν ὁ βαφτιστικός τοῦ μικροῦ παιδιοῦ της, πού τό ἔχασε κατά τή γενοκτονία. Αὐτή εἶχε γλιτώσει. Εἶχε γλιτώσει μόνο τή ζωή της, γιατί ἡ χαροκαμένη ψυχή της μόνο ὁ Θεός γνωρίζει πώς πέρασε μέσα στίς πικρές ἀναμνήσεις ἐδῶ στήν Ἑλλάδα. Ἐσβησε τά παρακαλετά της μέσα στά δάκρυα καί τῆς ὑποσχέθη-

κα νά κάνω ὅ,τι θά περνοῦσε ἀπ' τό χέρι μου, ἀλλά μέσα μου δέν εἶχα πολλές ἐλπίδες. Πράγματι, ἔκανα τό ταξίδι, ἔκανα ὅ,τι ἐπιθυμοῦσα γιά τόν ἑαυτό μου καί μετά κατευθύνθηκα γιά τό χωριό τῆς θείας μου. Ἡ περιγραφή του ἦταν τόσο λεπτομερής, πού βρῆκα τό σπίτι πολύ εὔκολα. Παλιό λιθόκτιστο δίπατο ἀρχοντικό. Χτύπησα τήν πόρτα καί μοῦ ἀνοίξε ἕνας Τούρκος λίγο μικρότερος σέ ἡλικία ἀπό ἐμένα.

Εὐτυχῶς ἤξερε ἀπταιστα ἀγγλικά, γιατί ἐτύχανε σεβαστό πρόσωπο τῆς δημόσιας διοίκησης τῆς περιοχῆς, μέ μεγάλο ἀξίωμα (Νομάρχης;) καί μπορούσαμε νά συνεννοηθοῦμε πολύ ἄνετα. Τοῦ διηγήθηκα μέ λεπτομέρεια ὅ,τι μοῦ εἶχε πεί ἡ θεία μου. Γιά μία στιγμή ταραχθηκε καί μετά μοῦ εἶπε ἀποφασιστικά:

-«Κοίτα νά δείς, τώρα καλύτερα νά φύγεις, γιατί ὑπάρχουν καί ἄλλοι ὁμοεθνεῖς μου στό σπίτι καί δέν μπορῶ νά μιλήσω ἐλεύθερα. Ξαναέλα τό ἀπόγευμα τήν τάδε ὥρα πού θά εἶμαι μόνος νά τά ποῦμε καλύτερα».

Πράγματι, ἔκανα ὅπως μοῦ εἶπε καί, όταν ξαναπῆγα, μέ ὑποδέχθηκε μέσα στό σπίτι πιά. Ἀφοῦ ἤπιαμε τόν καφέ, χωρίς νά μιλήσει, ἔφυγε ἀπ' τό δωμάτιο ὑποδοχῆς καί σέ λίγο ξαναγύρισε κρατώντας

στά χέρια του τό κασελάκι τῆς θείας μου. Κυριολεκτικά μου ἔπεσε τό φλιτζάνι τοῦ καφέ ἀπ' τὰ χέρια.

- "Ὡστε τό βρήκατε ἦδη», ψέλλισα σασισιμένος.

- Ναί, ἐδῶ καί πολλά χρόνια, ἀπό τότε πού εἶμαι σέ αὐτό τό σπίτι. Πᾶρε το. Πιστεύω ὅτι σοῦ ἀνήκει», πρόσθεσε.

- Μά δέν τό θέλω», εἶπα διστακτικά. «Μόνο τό σταυρουδάκι θέλω. Αὐτό μόνο ζήτησε ἡ θεία μου. Σᾶς παρακαλῶ κρατῆστε ὅλα τὰ ὑπόλοιπα.

- Κοίτα νά δεῖς, εἶπε θυμωμένα, θά κάνεις αὐτό πού σοῦ λέω. Αὐτά δέν εἶναι δικά μου. Τόσα χρόνια τὰ φύλαγα, μέχρι πού ἦρθες ἐσύ. Στή θεία σου ἀνήκουν. Νά της τὰ πᾶς.

- Μά, τό σταυρουδάκι», ψέλλισα φοβισμένα.

Τότε μέ μιά κίνηση ἄνοιξε τό πουκάμισό του καί φάνηκε κρεμασμένο στόν λαιμό του τό σταυρουδάκι.

• Αὐτό δέν μπορῶ νά στό δώσω. Δέν μπορῶ, γιατί εἶναι δικό μου.

... Πραγματικά ζαλιστηκα. Δέν καταλάβαινα τί ἐννοοῦσε.

• Εἶναι δικό μου. Ἄκους; εἶπε δυνατά. Εἶναι δικό μου, γιατί ἐγώ εἶμαι τό παιδί πού ἔχασε ἡ θεία σου πρὶν σαράντα χρόνια.

"Ἐμεινα νά τόν κοιτῶ μέ ἀνοιχτό τό στόμα. Βούρκωσα." Ἦταν ὁ χαμένος μου ξάδερφος." Ἐπεσα στήν ἀγκαλιά του καί τόν ἔσφιξα." Ἐκλαιγα μέ ἀναφιλητά. Τό ἴδιο καί αὐτός." Ὄταν συνήλθαμε, μοῦ εἶπε:

• Δέν ἤξερα ὅτι ἡ μητέρα μου ἔζησε. Ἐμεινα πίσω. Ἄλλοι Τοῦρκοι πήρανε τό σπίτι καί μέ μεγαλώσανε σάν παιδί τους. Τώρα εἶναι πεθαμένοι." Ἐχω τή δικιά μου οἰκογένεια ἐδῶ πιά.

Τοῦ ζήτησα νά με ἀκολουθήσει στήν Ἑλλάδα. Νά δει τή μάνα του. Ἀρνήθηκε.

• Δέν μπορῶ νά γυρίσω πιά. Τά παιδιά μου ἔχουν μεγαλώσει. Εἶναι ἀξιωματικοί στόν τουρκικό στρατό. Καί σέ ὑψηλές θέ-

σεις. Δέν ξέρουν ὅτι εἶναι Ἕλληνες. (σημ.: Ἄπ' τή συνέχεια τῆς διήγησης θά φανεῖ ὅτι σέ αὐτό τό σημεῖο ψευδόταν, γιά νά προφυλάξει τὰ παιδιά του) Ἄν φύγω στήν Ἑλλάδα, τὰ παιδιά μου μπορεῖ νά πάθουν κακό ἐδῶ. Δέν πρέπει νά ἔχω καμμία σχέση μέ τήν Ἑλλάδα.

Ἐπέμενα καί τόν παρακάλεσα νά ἔρθει τοῦλάχιστον ἓνα ταξίδι σάν τουρίστας καί νά ἐπωφεληθεῖ γιά νά δει τή μάνα του καί τούς ἄλλους συγγενεῖς του.

• Δέν γίνεται, μοῦ ἀπάντησε. Γιά νά καταλάβεις, ἐδῶ ἔχω μεγάλη δημόσια θέση. Σάν ἐμένα ὑπάρχουν πολλοί ἐδῶ. Ἐγώ τούς προσέχω. Μέ ἔχουν ἀνάγκη. Ἄν πάω στήν Ἑλλάδα, θά δώσω στόχο ὅτι κάτι συμβαίνει καί θά κινδυνέψουν καί ἄλλοι. Ἀπό αὐτό τό σημεῖο φαίνεται ὅτι, ταυτόχρονα μέ τό ἀξίωμα πού κατεῖχε σάν Τοῦρκος, ἦταν καί τοπικός ἡγέτης τῶν Κρυπτοχριστιανῶν. Τό πιθανότερο ἦταν καί τὰ παιδιά του νά τό γνωρίζανε, ἀλλά προφυλαγόντουσαν ἐξαιρετικά) Νά δώσεις πολλά φιλιὰ στή μάνα μου. Νά μὴν λυγίσει. Νά κάνει ὑπομονή. Νά τῆς πείς ὅτι θά συναντηθοῦμε στήν ἄνω Ἱερουσαλήμ.

Ἀγκαλιαστήκαμε καί πάλι καί χωρίσαμε δακρυσμένοι.

Ἐπέστρεψα στήν Ἑλλάδα καί ἔτρεξα ἀμέσως μέ τό κασελάκι στή θεία μου, γιά νά της τό δείξω καί νά τῆς πῶ τὰ φοβερά νέα. Ἀλλά τί δυσάρεστη ἐκπληξη μέ περίμενε. Οἱ συγγενεῖς μου μοῦ διηγηθήκανε πῶς, λίγο μετά τήν ἀναχώρησή μου γιά τήν Τουρκία, ἡ θεία μου ἄφησε τήν τελευταία της πνοή. Ἴσως ὁ καλός Θεός τήν πῆρε κοντά του γιά νά μὴν ἀκούσει ὅτι τόσα χρόνια ζοῦσε τό παιδάκι της καί αὐτή δέν μποροῦσε νά τό ἔχει στήν ἀγκαλιά της. Μέ ἀρκετά δάκρυα εἶχε ματώσει τήν καρδιά της τόσον καιρό. Δέν θά ἄντεχε νά ἀκούσει κάτι τέτοιο.

(Πηγή: Περιοδ. Ἐκκλησιαστική Διακονία καί Μαρτυρία, τεύχ. 377)

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

(ἀπό τή διδασκαλία τῶν πατέρων)

▶ Νά παλέψεις γιά τήν σιωπή τοῦ νοῦ σου! Ἄν δέν προσέξεις, θά τρέχει ἀπό δῶ κι ἀπό κεῖ, χωρίς σκοπό, χωρίς νόημα. Ἡ ΣΙΩΠΗ ὅμως... θά ἀφήσει στήν καρδιά σου χῶρο ν' ἀκουστεῖ ἡ Φωνή τοῦ Θεοῦ! (Ἀγ. Νεκτάριος)

▶ Ὅσοι δέν δέχονται παρατηρήσεις οὔτε καί ἀπό τοὺς ἀνθρώπους πού τοὺς ἀγαποῦν, τελικά παραμένουν στραβόξυλα καί ἀχρηστεύονται μόνοι τους πνευματικά. Ὅπως οἱ σανίδες πού δέν δέχονται τό πλάνισμα τοῦ μαραγκοῦ γιά νά γίνουν ἔπιπλα, χρησιμοποιοῦνται στά μπετά ἢ στίς σκαλωσιές καί πατιοῦνται καί λασπώνονται, μέχρι πού καταλήγουν στή φωτιά. Ἔτσι καί αὐτοί, στό τέλος καταστρέφονται. (Ἀγ. Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης)

▶ Ἀγαπᾶτε, ὑπομένετε, παραβλέπετε, μή θυμώνετε, μὴ ἐξάπτεσθε, ἀλληλοσυγχωρεῖτε, γιά νά ὁμοιάσετε τοῦ Χριστοῦ μας καί νά ἀξιωθεῖτε νά εἴσθε κοντά Του εἰς τήν Βασιλείαν Του. (Γέροντας Ἐφραίμ Φιλοθεΐτης)

▶ Θά ῥθει ἐποχή πού θά κατασκευαστοῦν μηχανές οἱ ὁποῖες θά ἐλέγχουν τόν τρόπο σκέψης τῶν ἀνθρώπων. Ἐκείνη τήν ἐποχή, μόνο ὅσοι κατέβασαν τόν νοῦ τους στήν καρδιά (μέ τήν εὐχή), θά μείνουν ἀνεπηρέαστοι ἀπό αὐτήν τήν δικτατορία... (Ἅγιος Σωφρόνιος)

▶ Μέ τήν ἀγάπη πετάει ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι μέσα του ὁ Θεός. Ἀφοῦ εἶναι ἐκεῖ ὁ Θεός, ὁ διάβολος πῶς θά πατήσει; (Ἀγ. Εὐμένιος Σαριδάκης)

▶ Τζάμπα εἶναι ἡ ἀγάπη. Οὔτε πληρώνουμε, οὔτε πᾶμε ταξίδι νά τή βροῦμε. Οὔτε νά κόψουμε εἰσιτήριο χρειάζεται. Ἡ ἀγάπη εἶναι δωρεά τοῦ Θεοῦ! (Ἀγ. Εὐμένιος Σαριδάκης)

▶ Ὅταν δυστυχοῦμε, εἶναι φυσικό νά πλησιάζουμε τό Θεό. Τό σπουδαῖο καί θαυμαστό εἶναι νά μᾶς διακρίνει εὐλάβεια, ὅταν εὐτυχοῦμε. (Ἀγ. Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης)

▶ Αὐτός πού εὐλογεῖ τόν ἐχθρό, εὐλογεῖ τόν ἑαυτό του. Αὐτός πού καταριέται, καταριέται τόν ἑαυτό του καί αὐτός πού προσεύχεται γιά τόν ἐχθρό του, προσεύχεται γιά τόν ἑαυτό του. (Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)

▶ Ἄν μέ ρωτοῦσε σήμερα ἓνας νεαρός ἄνθρωπος πῶς νά σώσει τήν ψυχή του, θά τοῦ ἀπαντοῦσα:

«Πᾶρε πάνω σου τή φροντίδα κάποιου ἄλλου». Κάθε ἀνθρώπινη ψυχή πού δέν γνωρίζει τή μέριμνα γιά τόν ἄλλο, παρά ἀποκλειστικά τή μέριμνα γιά τόν ἑαυτό της, ἢ ἔχει χαθεῖ, ἢ βρίσκεται ἤδη στό χεῖλός της ἀπωλείας.

(Ἀγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

▶ Πολλές φορές ἐπιτρέπει ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὥστε μιά πτώση μας νά γίνει αἰτία πολύ μεγάλης ὠφέλειας, ἂν τήν ἐκμεταλλευθοῦμε μέ ταπεινό φρόνημα καί μετάνοια. (Ἐφραίμ Βατοπεδινός)

Ἐπί τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πισιδίας κυροῦ Σωτηρίου τοῦ ἀπό Κορέας

Βαθύτατη θλίψη μᾶς συνέχει ἀπὸ τὴν ἀναγγελία τῆς ἐκδημίας τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Πισιδίας Σωτηρίου, προσφιλέστατου ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, μέ τὸν ὁποῖο ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς συνέδεσε ἀπὸ τὰ φοιτητικά μας χρόνια, ἀδιάσειστη πνευματικὴ φιλία 75 ἐτῶν. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ διακονήσαμε εἰς διαφόρους τομεῖς μέ ἀλληλοκατανόηση καὶ ἀμοιβαία στήριξη, «σύμφυχοι τὸ ἐν φρονούντες» (Φιλ. 2,1). Ὁ ἐκδημήσας ἱεράρχης διεκρίνετο διὰ τὴ σοβαρότητα, τὴν ἀκεραιότητα, τὴν αὐταπάρνηση, τὴ συνέπεια καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα εἰς οἰαδήποτε ἐκκλησιαστικὴ ἀποστολὴ εἶχε ἀναλάβει.

«Ὅλα γιὰ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ, νὰ τὸ μεγάλο σύνθημά σου. Ὅλα γιὰ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ, ἀπ' τὰ πρῶτα χρόνια ὡς τὰ στερνά σου». Ὁ γνωστός αὐτός στίχος τοῦ Βερίτη, ποῦ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸν Ἄπ. Παῦλο καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν π. Εὐσέβιο Ματθόπουλο, συνοψίζει καὶ τὴν πορεία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σωτηρίου. Ἡ προσφορά του εἰς τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἱεραποστολὴ ὑπῆρξε πολὺ καρπν. Ἀκτινοβολοῦσε τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐλκύνοντας ἀναρίθμητες ψυχές εἰς τὴν ὀλόφωτη βασιλεία τοῦ

Θεοῦ τῆς Ἀγάπης.

Ἀπευθύνοντες συλλυπητηρίους προσήσεις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ διακεκριμένου ἱεράρχου, καθὼς ἐπίσης πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητρο-

πολίτη Κορέας κ. Ἀμβρόσιο, πρὸς τοὺς οἰκείους, συγγενεῖς καὶ συνεργούς ἐν Ἑλλάδι, τὸν εὐλαβῆ κλῆρο καὶ τὸν λαὸ Κορέας καὶ Πισιδίας, ἐτελέσαμε Τρισάγιον καὶ εἰς τὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Τυράνων. Εὐχαριστοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, διὰ τὴν προσφορά τοῦ πεφιλίμενου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ εἰς τὴν Μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος, τὸν Ὅποιον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἠγάπησε καὶ διηκόνησε, ἀναπαύῃ τὴν ἐκλεκτὴ αὐτοῦ ψυχὴ μετὰ τῶν ἁγίων.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ. Εἴθε τὸ παράδειγμά του νὰ ἐμπνέῃ καὶ νὰ καθοδηγῇ τίς νεώτερες γενεές τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς ὅπου διακονοῦν.

Τύρανα, 10 Ἰουνίου 2022

+ **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ**

**Ἀρχιεπίσκοπος Τυράνων,
Δυρραχίου - Ἀλβανίας**

Μιά πινοή ἀναστάσιμης εὐωδίας (ἀπό τόν Ὅσιο Πορφύριο τόν Κασοκαλυβίτη)

Ο μακαριστός καθηγητής καρδιολογίας Γεώργιος Παπαζάχος (1935-2001) ἔχει διασώσει τήν παρακάτω ἰδιαιτέρη ἀναστάσιμη ἀνάμνηση ἀπό τόν Ὅσιο Γέροντα Πορφύριο. Καταγράφεται στό βιβλίο «Πάσχα τό τερπνόν» τῶν ἐκδόσεων Ἄκριτας.

Ἀναφέρει εἰδικότερα ὁ ἀείμνηστος καθηγητής ὅτι, κάποιαν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου τόν ἐπισκέφθηκε ὡς ἱατρός τόν Ὅσιο στό κελλάκι καί συνέβη τό ἑξῆς:

«Μετά τήν καρδιολογική ἐξέταση καί τό συνηθισμένο καρδιογράφημα, μέ παρεκάλεσε νά μή φύγω. Κάθησα στό σκαμνάκι κοντά στό κρεβάτι του. Ἐλαμπε ἀπό χαρά τό πρόσωπό του. Μέ ρώτησε:

-Ξερεῖς τό τροπάριο πού λέει «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν...»;

-Ναί, γέροντα, τό ξέρω.

-Πές το.

Ἄρχισα γρήγορα γρήγορα.

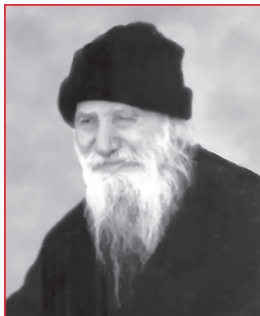
«Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου, ἀπαρχῆν· καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τόν αἴτιον, τόν μόνον εὐλογητόν τῶν πατέρων Θεόν καί ὑπερένδοξον».

-Τό κατάλαβες;

-Ἀσφαλῶς τό κατάλαβα.

Νόμισα πῶς μέ ρωτᾷ γιά τήν ἐρμηνεία του.

Ἐκανε μιά ἀπότομη κίνηση τοῦ χεριοῦ του καί μοῦ εἶπε: -Τίποτε δέν κατάλαβες, βρέ Γιωργάκη! Ἐσύ τό εἶπες σάν βιαστικός ψάλτης. Ἄκου τί φοβερὰ πράγματα λέει αὐτό τό τροπάριο: Ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του δέν μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα ποτάμι, ἀπό ἕνα ρῆγμα γῆς, ἀπό μιά διώρυγα, ἀπό μιά λίμνη ἢ ἀπό τήν Ἐρυθρά θάλασσα. Μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα χάος, ἀπό μιά ἄβυσσο, πού ἦταν ἀδύνατο νά την περάσει ὁ ἄνθρωπος μόνος. Αἰῶνες περίμενε αὐτό τό πέρασμα, αὐτό τό Πάσχα. Ὁ Χριστός μᾶς πέρασε ἀπό τόν θάνατο στή ζωή. Γι' αὐτό σήμερα «θανά-

του ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τήν καθαίρεσιν». Χάθηκε ὁ θάνατος. Τό κατάλαβες; Σήμερα γιορτάζομε τήν «ἀπαρχή» τῆς «ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου» ζωῆς κοντά Του.

Μίλαγε μέ ἐνθουσιασμό καί βεβαιότητα. Συγκινήθηκε.

Σιώπησε λίγο καί συνέχισε πού δυνατά:

-Τώρα δέν ὑπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, ἄδης. Τώρα ὅλα

χαρά, χάρις στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀναστήθηκε μαζί Του ἡ ἀνθρώπινη φύση. Τώρα μποροῦμε καί μεῖς νά ἀναστηθοῦμε, νά ζήσουμε αἰῶνια κοντά Του... Τί εὐτυχία ἡ Ἀνάσταση! «Καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τόν αἴτιον». Ἐχεις δεῖ τά κατσικάκια τώρα τήν ἄνοιξη νά χοροπηδοῦν πάνω στό γρασιδί· νά τρῶνε λίγο ἀπό τή μάνα τους καί νά χοροπηδοῦν ξανά; Αὐτό εἶναι τό σκίρτημα, τό χοροπήδημα. Ἐτσι ἔπρεπε καί μεῖς νά χοροπηδοῦμε ἀπό χαρά ἀνείπωτη γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καί τή δική μας.

Διέκοψε πάλι τό λόγο του.

Ἀνέπνεα μιά εὐφρόσυνη ἀτμόσφαιρα.

-Μπορῶ νά σοῦ δώσω μιά συμβουλή; συνέχισε. Σέ κάθε θλίψη σου, σέ κάθε ἀποτυχία σου νά συγκεντρώνεσαι μισό λεφτό στόν ἑαυτό σου καί νά λές ἀργά ἀργά αὐτό τό τροπάριο. Θά βλέπεις ὅτι τό μεγαλύτερο πρᾶγμα στή ζωή σου -καί στή ζωή τοῦ κόσμου ὅλου- ἔγινε. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ σωτηρία μας. Καί θά συνειδητοποιεῖς ὅτι ἡ ἀναποδιά πού σοῦ συμβαίνει εἶναι πολύ μικρή γιά νά καλάσει τή διάθεσή σου.

Μοῦ ἔσφιξε τό χέρι, λέγοντας:

-Σοῦ εὐχομαι νά «σκιρτᾷς» ἀπό χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου τό χάος ἀπό τό ὅποιο σέ πέρασε ὁ Ἀναστάς Κύριος, «ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων»... Ψάλε τώρα καί το «Χριστός Ἀνέστη». »

Ἄλπηθως Ἀνέστη !!

(Ἐπιμέλεια Κρίτων)

Ἡ Μικρασιατική καταστροφή κι ἐμεῖς

Τίς ἡμέρες αὐτές μέ τή συμπλήρωση ἑκατό ἐτῶν ἀπό τή Μικρασιατική καταστροφή, ἐντονότερα ἀναπολοῦμε τί εἶχαμε καί τί χάσαμε στή Μικρά Ἀσία. Ξεριζώθηκε ὁ Ἑλληνισμός, πού ἄνθησε ἐκεῖ γιά 3.000 χρόνια. Ἄντεξε σέ πολλούς κατακτητές: Πέρσες, Ρωμαῖους, Ἄραβες, Ὀθωμανούς, καί διατήρησε τήν ταυτότητα του. Ὁ Χριστιανισμός καλλιεργήθηκε καί καρποφόρησε σέ αὐτά τά μέρη, ἀναδεικνύοντας Μάρτυρες καί Ὁμολογητές τῆς Πίστεως, ὅπως καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, πού διατύπωσαν τά δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας.

Μετά τόν Ἀ΄ Παγκόσμιο Πόλεμο καί μέ τήν Ἑλλάδα μέ τό μέρος τῶν νικητῶν φούντωσαν οἱ ἐλπίδες ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα νά ἀπελευθερωθοῦν οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπως εἶχαν νωρίτερα ἀπελευθερωθεῖ οἱ ἀδελφοί τους τῆς Κρήτης, τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καί τῶν νησιῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου. Οἱ μεγάλες δυνάμεις τῆς Ἀντάντ - Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία -, μέ τίς ὁποῖες ἤμασταν σύμμαχοι ἐναντίον τῆς Τουρκίας καί τῆς Γερμανίας, ἀντί νά συμβάλουν νά κατατροπώσουμε τόν κοινό ἀλλόθρησκο ἐχθρό, τόν ἐξόπλισαν καί τοῦ προσέφεραν τίς ὑπηρεσίες τους σέ βάρος τῆς Ἑλλάδος... Ἦταν ἡ πολλαπλή φορά ἀπό τή δημιουργία τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους πού οἱ ὑποτιθέμενοι σύμμαχοί μας Ἄγγλοι καί Γάλλοι ὑποστήριζαν ἀναφανδόν τά συμφέροντα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ τουρκοφιλία τῶν Ἀγγλων συνεχίζεται ἕως τίς ἡμέρες μας, στό θέμα τῆς Κύπρου καί τοῦ Αἰγαίου...

Οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ οἰκογένεια τῆς μητέρας μου, κατέφυγαν στήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα. Ἦσαν ἀπό τούς τυχερούς πού δέν ἐσφάγησαν κατά τόν... «συνωσιισμό» τους

στήν προκουμαία τῆς Σμύρνης. Ἐνας ἀπό τούς πρώτους Ἕλληνες πού λυντσαρίστηκαν ἀπό τόν τουρκικό ὄχλο ἦταν ὁ ἱερομάρτυρας Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος. Τό ράσο βάφτηκε μέ αἷμα στήν ἔναρξη τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 καί τόν ἀπαγχονισμό τοῦ Πατριάρχου Γρηγόριου Ἐ΄ καί Συνοδικῶν Ἀρχιερέων καί στήν Καταστροφή τοῦ 1922, μέ τή σφαγή τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης καί ἄλλων Ἱεραρχῶν καί κληρικῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Γιά τήν βαρβαρότητα τῶν Τούρκων ὁ Πρόξενος τῶν ΗΠΑ στή Σμύρνη Τζόρτζ Χόρτον, αὐτόπτης καί αὐτήκοος μάρτυρας τῶν τραγικῶν συμβάντων, ἔγραψε: «Μιά ἀπό τίς δυνατώτερες μνημες πού πῆρα μαζί μου ἀπό τή Σμύρνη ἦταν τό συναίσθημα τῆς ντροπῆς διότι ἀνῆκα στό ἀνθρώπινο γένος...»....

Ὁ Ἑλληνισμός τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα ἄρχισε ἀπό τό μηδέν. Μέ πολύ κόπο καί ξεπερνῶντας μεγάλες δυσκολίες ἀναπτύχθηκε καί βοήθησε στήν πρόοδο τῆς χώρας. Τώρα ὅλοι μας πρέπει νά προσέξουμε. Ὅπως εἶχε πεῖ ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, τό 1453 ὁ Ἑλληνισμός ἔχασε τήν ἀνεξαρτησία του, ἀλλά διατήρησε τά ἐδάφη του καί τήν ταυτότητά του. Τό 1922 ἔχασε τά ἐδάφη του στή Μικρά Ἀσία, ἀλλά διατήρησε τήν ταυτότητά του. Τώρα κινδυνεύει νά χάσει τήν ταυτότητά του καί δέν θά ἔχει πιά τίποτα... Ἄν χρωστᾶμε κάτι στούς Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅσους σφαγιάστηκαν καί ὅσους κατέφυγαν στήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα καί συνετέλεσαν στήν ἀνάπτυξή της, εἶναι νά παραδώσουμε ἀτόφια στούς ἐπόμενούς μας τήν ἰδιοπροσωπία καί τίς ἀρετές πού παραλάβαμε ἀπό αὐτούς.

Γιῶργος Ν. Παπαθανασόπουλος
(Δημοσιογράφος - Συγγραφέας)

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

Ἡ Ἀγιοκατάταξη τοῦ Ὁσίου Βησσαρίωνος τοῦ Ἀγαθωνίτου.

Ὁ Γέρων Βησσαρίων Κορκολιάκος, ὁ Ἀγαθωνίτης, γεννήθηκε στό Πεταλίδι Μεσσηνίας τό ἔτος 1908, ὅπου ἔμαθε τά πρῶτα του γράμματα. Τό κοσμικό του ὄνομα ἦταν Ἀνδρέας.

Στά 18 του χρόνια πῆγε στήν Καλαμάτα, ὅπου συνδέθηκε μέ πνευματικούς ἀνθρώπους καί ἀποφάσισε νά εἰσέλθει στόν ἱερό κλῆρο. Ἐγίνε Μοναχός καί πῆρε τό ὄνομα Βησσαρίων. Ἐπειτα χειροτονήθηκε Διάκονος, Ἱερέας καί ἔλαβε τό ὄφρικό του Ἀρχιμανδρίτου.

Ἀνώτερες σπουδές του ἦταν τό Σχολαρχεῖο. Ὡστόσο ἡ συνεχῆς μελέτη τῶν ἱερῶν βιβλίων, τῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν βιβλίων τοῦ ἀναλογίου, εἶχαν κάνει τόν π. Βησσαρίωνα ἀνθρωπο εὐρύτητα καί βαθύτητα μορφωμένο θεολογικά.

Τό ἔτος 1935 ὁ π. Βησσαρίων πῆγε στήν Καρδίτσα, ὅπου ἀφοσιώθηκε στό ἔργο τῆς διακονίας τοῦ Κυρίου μας. Ἐκεῖ ἀσκήθηκε στό ἔργο τῆς φιλανθρωπίας καί μέσα σέ αὐτό ἀνάλωσε ὀλόκληρη τή ζωή του.

Μετά τό 1955, ὁ π. Βησσαρίων πῆγε στήν Ἱερά Μονή Ἀγάθωνος Ἐκεῖ ἀνέλαβε νά διακονεῖ τόν πνευματικό τομέα τοῦ Μοναστηριοῦ. Κάθε Δευτέρα καί Τρίτη πῆγαινε στά Νοσοκομεῖα τῆς Λαμίας, ἔβλεπε τούς ἀσθενεῖς, τούς παρηγοροῦσε καί τούς ἐξομολογοῦσε. Μέ τή χαρισματική προσωπικότητά του, τήν ἀγάπη του γιά τόν ἀνθρωπο καί τόν γλυκύ καί ἀπλό τρόπο του κατάφερνε νά ἀνα-

κουφίζει τίς πονεμένες ψυχές. Ὁ Γέρων Βησσαρίων πέρασε τή ζωή του νοσητῶντας, συμβουλευόντας, διακονῶντας μέ παντοειδεῖς τρόπους τό ποιμνιο τοῦ Θεοῦ.

Πρός τό τέλος τῆς ζωῆς του ἦρθαν ἡ κόπωση καί τά γεράματα. Λόγω τῆς σοβαρότητας τῆς κατάστασης μεταφέρθηκε στό Νοσοκομεῖο «Σωτηρία» στήν Ἀθήνα, ὅπου κοιμήθηκε ἀπό πνευμονικό οἴδημα τήν 22 Ἰανουαρίου 1991. Μετά ἀπό δεκαπέντε χρόνια βρέθηκε τό σκῆνωμά του σέ πλήρη συνοχή, ἀπλῶς συρρικνωμένο, ἀφυδατωμένο, νά κρατᾶ μάλιστα τό Ἱερό Εὐαγγέλιο καί νά μὴν εἶναι εὐκόλο νά του τό ἀποσπάσει κανεῖς. Σάν νά θέλει νά μᾶς πεῖ ὅτι ξεφύγαμε ἀπό τό Εὐαγγέλιο καί νά μᾶς προτρέπει, κυρίως τούς Ἱερεῖς: «Γυρίστε πάλι στίς γάργαρες πληγές τῆς Πίστεώς μας, στήν Ἁγία Γραφή καί τήν Ἱερά Παράδοση. Ἐσεῖς ἔχετε χρέος νά ὀδηγήσετε τίς ψυχές εἰς νομάς σωτηρίους, νά ἀνεβάσετε τόν ἀνθρωπο ἀπό τη Γῆ στόν Οὐρανό!...»

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κομισιόν κ. Μαργαρίτης Σχοινάς ἀπό Ἅγιο Ὅρος

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κομισιόν κ. Μαργαρίτης Σχοινάς σέ πρόσφατη επίσκεψη στό Ἅγιο Ὅρος, διαβεβαίωσε τήν Ἱερά Κοινότητα ὅτι: «ἡ προαιώνια θρησκευτική καί πολιτιστική κληρονομιά στό Περιβόλι τῆς Παναγίας εἶναι ἓνας πλοῦτος γιά τήν Ἐνωμένη Εὐρώπη καί ὡς τέτοιος θά ἔχει τήν ἀπόλυτη στήριξη καί προστασία μας ὅπως ἔγινε μέχρι τώρα καί στό μέλλον»... Ἀπό ἐκεῖ, ἔστειλε μήνυμα ὑπέρ τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης, τῆς προστασίας τῶν πιό εὐάλωτων καί

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

των άμάκων, σημειώνοντας ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία δέν μπορεί νά είναι τό μέτρο τής σύγχρονης έποχής μας.

«Ός Έλληνας, Χριστιανός Όρθόδοξος, νομίζω ότι δέν ύπάρχει καλύτερος τόπος, σέ αυτές τίς δύσκολες, μαύρες στιγμές, πού ξαναγνωρίζει ή Εύρώπη, τόν πόλεμο, νά έκπέμψουμε ένα μήνυμα τών άξιών τής ειρηνικής συνύπαρξης, τής άνοχής, τής προστασίας τών πιό εύάλωτων, τών άμάκων. Καί ό πόλεμος αυτός δέν μπορεί νά είναι τό μέτρο τής σύγχρονης έποχής μας. Καί δέν ύπάρχει καλύτερος τρόπος γιά νά περάσει τό μήνυμα ώς φάρος άξιών ότι ή Όρθοδοξία είναι άγάπη καί ή άγάπη είναι πιό δυνατή από τόν πόλεμο», δήλωσε ό κ. Σχοινάς. (Newsroom. ΑΠΕ-ΜΠΕ)

Έπίσκεψη τού Πατριάρχου Βαρθολομαίου στό Άγιον Όρος

Η έπίσκεψη τού Πατριάρχου Βαρθολομαίου στό Άγιον Όρος στίς 30 Μαΐου 2022 διέψευσε τίς Κασσάνδρες, πού ήθελαν νά προκληθεί άναστάτωση καί σχίσμα στην Όρθοδοξία. Ό Πατριάρχης καθήλωσε τούς Άγιορείτες μέ τήν «μοναχοπρεπή» συμπεριφορά του! Τρείς μήνες περίπου μετά τήν έναρξη τής πολεμικής έπιχείρησης τών ρωσικών στρατευμάτων στην Ουκρανία, τό Άγιον Όρος τοποθετήθηκε δημόσια μέ άνακοίνωση πού εξέδωσε ή Ίερά Κοινότητα. Η άνακοίνωση αυτή έχει ξεχωριστή σημασία, έπειδή γιά πρώτη φορά ένας έπίσημος εκκλησιαστικός φορέας θέτει τό πρόβλημα τής Ουκρανίας σέ μία όρθή πνευματική βάση. Όπως έλεγε ό μεγάλος Άγιορείτης Ρώσος άγιος Σιλουανός, πού έζησε στην Μονή Άγίου Παντελεήμονος στίς άρχές

του 20ου αιώνα, άπαραίτητη συνθήκη γιά νά επικρατήσει ή ειρήνη μεταξύ τών ανθρώπων είναι νά αναλάβει ό καθένας τήν ευθύνη γιά τά λάθη του. Για τό Άγιον Όρος δέν ύπάρχει καλός καί κακός πόλεμος, ούτε κακοί καί καλοί άνθρωποι. Υπάρχει ένας πόλεμος μεταξύ όμόδοξων άδελφών, πού ήταν επί αιώνες ένωμένοι μαζί στην πίστη, πού είχαν κοινή ιστορία, γλώσσα καί πνευματική κληρονομιά. γιά νά τελειώσει ό πόλεμος, μάς λέει ή Ίερά Κοινότητα, πρέπει καί οι δύο πλευρές νά καταλάβουν τά σφάλματά τους, νά μετανοήσουν, νά έπιστρέψουν στό πνεύμα τού Ευαγγελίου καί νά κάνουν άμοιβαίες ύποχωρήσεις. Έτσι θά έλθει ή πολυπόθητη ειρήνη.

Ό Αρχιεπίσκοπος στην «ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ»

Τήν έναρξη τής έκδήλωσης «πορεία τής Γαλιλαίας» κήρυξε τό άπόγευμα τής Τρίτης (7/6/22) ό Αρχιεπίσκοπος Άθηνών καί πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος.

Πρόκειται γιά μία νέα, πρωτοποριακή δράση τής «ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ» τής Ίερας Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής, καί σκοπός είναι ή ενημέρωση καί ή ευαισθητοποίηση γιά τή στήριξη τών άσθενών μέ καρκίνο καί τών οικο-

Σύντομες Ειδήσεις - Μικρά Σχόλια

γενειών τους πού έχουν ανάγκη από υπηρεσίες Ανακουφιστικής Φροντίδας. Παρέστησαν, ο Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κύριλλος, ο οικείος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, Υπουργοί, Βουλευτές, οί τοπικές αρχές, κληρός και πλήθος λαού. Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους και αναφέρθηκε στο έργο της «ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ», στους σκοπούς και στην ιδέα, καθώς και στην στήριξη της τοπικής κοινωνίας. Υπογράμμισε τους στόχους της «Πορείας της Γαλιλαίας» και ευχήθηκε αντίστοιχα κέντρα να δημιουργηθούν και σε άλλες περιοχές. Στόν χαιρετισμό του ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στην δημιουργία αυτού του έργου και συνεχάρη τόν Σεβασμιώτατο και τούς συνεργάτες του τονίζοντας πως η «πορεία της Γαλιλαίας» ανοίγει έναν καινούργιο δρόμο. Συνεχάρη για ακόμη μία φορά τόν Σεβασμιώτατο και τούς συνεργάτες του και υπογράμμισε ότι «έμεις παρακολουθούμε, θαυμάζουμε και όπου μπορούμε θά βοηθήσουμε». Ακόμη, χαιρετισμό άπνυθενε εκ μέρους όλων των Δημάρχων, ο Δήμαρχος Σπάτων-Αρτέμιδος κ. Δημήτριος Μάρκου, ενώ τήν εκδήλωση συντόνιζε η δημοσιογράφος Βίκυ Φλέσσα.

(Πηγή: Μάκης Αδαμόπουλος Newsroom 08/06/2022)

Δωρεάν, τελικά, η είσοδος για τή Άμεα στην Άκτι Βουλιαγμένης

Δωρεάν θά είναι έντέλει η πρόσβαση των Ατόμων με Άναπηρία στην Άκτι Βουλιαγμένης, με απόφαση της ΕΤΑΔ.

Συγκεκριμένα, καί μετά από αντιδράσεις πού προκλήθηκαν, η Έταιρεία Άκτινών Δημοσίου (ΕΤΑΔ) Α.Ε. με αίσημα εϋθύνης καί άφουγκραζόμενη τίς ανάγκες τής ελληνικής κοινωνίας άναπροσαρμόζει τήν ειδική της τιμολογική πολιτική για τή Άτομα με Άναπηρία (Άμεα) καί τών συνοδών τους. Συγκεκριμένα, η είσοδος στην Άκτι Βουλιαγμένης για τή Άτομα με Άναπηρία (άνω του 67%) θά είναι δωρεάν, ενώ για τούς συνοδούς (1 άτομο) θά ισχύει τό μειωμένο εισιτήριο, σύμφωνα με τήν τιμολογική πολιτική τής Άκτις.

(Πηγή: Τό ΒΗΜΑ Team 11.05.2022)

Ο Άντώνης Τσαπατάκης παγκόσμιος πρωταθλητής κολύμβησης ΑΜΕΑ

Ο «χάλκινος» Παραολυμπιονίκης του Τόκιο, Άντώνης Τσαπατάκης «έγραψε» ιστορία στην «αυλαία» του Παγκοσμίου πρωταθλήματος στή Μαδέϊρα, κατακτώντας τό πρώτο

έλληνικό μετάλλιο καί μάλιστα, ήταν τό πρώτο χρυσό στην καριέρα του σε επίπεδο παγκοσμίου πρωταθλήματος.

Στόν τελικό των 100μ. πρόσθιο SB4, ο Άντώνης Τσαπατάκης είχε χρόνο 1:36.27 πού τόν έφερε στην πρώτη θέση, με τήν επίδοσή του νά άποτελεί καί νέο πανελλήνιο ρεκόρ. Τό προηγούμενο άνηκε στόν ίδιο με 1:36.33 από τίς 18 Ιουλίου 2015 στην Αγγλία. (Πηγή: The Caller)

Ἡ μετάνοια εἶναι μία πνευματική ἀνοίξη!

Τό γεγονός τό ἀφηγήθηκε μία ἐθελόντρια ἀδελφή νοσοκόμα καί συνέβη στό παλαιό νοσοκομεῖο τῶν Πατρῶν, στόν «Ἅγιο Ἀνδρέα».

Εἶπε:

«Περί τό 1968-69 ἔκανα τήν πρακτική μου ἐξάσκηση στό παλαιό νοσοκομεῖο τῶν Πατρῶν πού βρισκόταν κοντά στό κάστρο.

Ἡ κατάσταση βέβαια ἦταν θλιβερή ἀπό κτιριακῆς πλευρᾶς,

παρ' ὅλες τίς φιλότιμες προσπάθειες τοῦ λιγοστοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ καί τῶν γιατρῶν. Ἐμεῖς οἱ ἐθελόντριες βοηθοῦσαμε ὅσο μπορούσαμε τίς μόνιμες ἀδελφές καί συγχρόνως ἐξασκούμεθα.

Ἕνα ἀπόγευμα τοῦ Δεκαπενταύγουστου, καθώς μπῆκα στόν θάλαμο τῶν γυναικῶν (μέ 25-30 κρεβάτια!), εἶδα μία μεσόκοπη γυναῖκα νά πηγαίνει παραπατώντας πρός τό κρεβάτι της καί ἴσα πού πρόλαβε νά πέσει ἐπάνω του μισολιπόθυμη καί κατάκλωμη.

Τήν πλησίασα, τήν σκέπασα καί στεκόμουν ἀπό πάνω της κοιτώντας τό κλωμό πρόσωπό της πού ἦταν ἰδρωμένο.

Τήν εἶχε περιλούσει κρύος ἰδρώτας! Φαίνονταν ἀρχοντική καί ὁμορφη γυναῖκα. Πλησίασα στό αὐτί της καί τήν ρώτησα ἄν θέλει νά τήν βοηθήσω σέ κάτι. Ἀντί γιά ἀπάντηση, ἄπλωσε τό χέρι της καί μοῦ ἔβαλε μέ κόπο μέσα στή φούχτα μου ἕνα τσαλακωμένο κιτρινωπό χαρτί, χωρίς νά ἀνοίξει τά μάτια της.

Μόνο μου ψιθύρισε:

-Σᾶς παρακαλῶ, διαβάστε το μου!

Ξεδιπλώνω τό χαρτάκι καί τί νά δῶ! Ἦταν ἕνα κομμένο φύλλο, προφανῶς ἀπό κάποια «Σύνοψη» ἢ «Ὁρολόγιο» καί ἐπάνω ἦταν τυπωμένος ὁ πεντηκοστός ψαλμός,

ὁ ψαλμός τῆς μετανοίας, τό» Ἐλέσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου...»!

Ἄρχισα χαμηλόφωνα νά τῆς τόν διαβάζω κοντά στό αὐτί της:» Ἐλέσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου...»....

Καθώς προχωροῦσα τό διάβασμα, πρόσεξα μέ συγκίνηση πώς ἀπό τά κλειστά μάτια της ἔτρεχαν δάκρυα, πού κατακυλοῦσαν κι ἔβρε-

χαν τό μαξιλάρι της.

Ὅταν τελείωσα, ἀνοίξε τά μάτια της, εἶχε λίγο συνέλθει καί μέ ἔκπληξη εἶδα δυό γαλάζια παιδικά μάτια κατακάθαρα καί λαμπερά νά μέ κοιτάζουν ἤρεμα καί ταπεινά. Ἀμέσως δέ, χωρίς δυσκολία, ἄρχισε νά μοῦ λέει μέ μεγάλη συντριβή:

-Ἀδελφή, εἶμαι πολύ ἁμαρτωλή! Εἶχα κέντρο διασκεδάσεως καί... καταλαβαίνετε. Ὅμως μετάνοισα εἰλικρινά. Δέν ξέρω ὅμως ἄν ὁ Θεός μέ συγχώρησε.

Τότε τήν ρώτησα:

-Ἐξομολογηθήκατε; Κοινωνήσατε;

Μοῦ ἀπάντησε καταφατικά. Τότε μέ μία θεία παρόρμηση πού εἶχα ἐκείνη τή στιγμή της εἶπα μέ ὅση πίστη διέθετε ἡ νεανική μου ψυχή, ἀλλά καί μέ ὅσα εἶχα διαβάσει στό ἱερό Εὐαγγέλιο:

-Καί βέβαια σᾶς συγχώρησε ὁ Χριστός!

Ἡ ἄφηση σᾶς δόθηκε μέσα στό Μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

Μήν ἀμφιβάλετε γιά τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἔπρεπε νά ὑπῆρχε ὁ τρόπος νά ἀποθανιστοῦν οἱ λάμπεις τῆς χαρᾶς πού φάνηκαν μέσα στά γαλάζια μάτια της.

Χαρά, χαρά, πλημμύρα χαρᾶς! Συγκινήθηκα καί τῆς εἶπα, ἐνῶ ἀκούγοταν ἀπό τό ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἡ Παράκληση τῆς Παναγίας:

-Κάνετε ὑπομονή, νά γίνετε καλά καί νά πᾶτε νά ψάλλετε κι ἐσεῖς στήν Ἐκκλησία μου ἀπάντησε ἤρεμα καί ξεκάθαρα:

-Δέν πρόκειται νά ζήσω. Τό γνωρίζω. Ἐχω καρκίνο σέ ὅλη τήν κοιλιά.

Θά πάω νά ψάλλω ἐπάνω, στήν Ἐκκλησία τ' Οὐρανοῦ!

Τό εἶπε τόσο εἰρηνικά, σχεδόν χαρούμενα, ὥστε μέ ἐξέπληξε.

Πράγματι, ὅταν πῆγα στό νοσοκομεῖο τήν ἐπομένη ἐβδομάδα τό κρεβάτι της ἦταν ἄδειο!

Εἶχε τόση συντριβή καί τόση μετάνοια, ὥστε δέν ἀμφιβάλει κανείς πώς θά βρῆκε ἔλεος ἀπό Ἐκεῖνον, πού θυσιάστηκε γιά νά σώσει τόν κάθε ἁμαρτωλό. Ἡ ὁμορφιά τῆς μετανοίας αὐτῆς τῆς γυναίκας ἔμεινε ἀνεξίτηλη στή μνήμη μου..

(Ἀπό τό βιβλίο: «ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» Ἰ.Μονή Βαρνάκοβας)

ΛΟΓΟΙ ΠΙΣΤΕΩΣ Και ΣΟΦΙΑΣ (ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ)

Ὁ ἄρρωστος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ γιατρό, ὁ κακός ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καλοσύνη.

Ὅποιοι δὲν ἔχει γνωρίσει τὸν πόνο, δὲν ἔχει γνωρίσει τὴν ἀγάπη.

Ἄν δὲν ἔχεις ὅ,τι ἀγαπᾶς, ἀγάπα ὅ,τι ἔχεις

Φτωχός δὲν εἶναι αὐτός πού δὲν ἔχει, ἀλλὰ αὐτός πού θέλει παραπάνω ἀπὸ αὐτά πού ἔχει.

Ὁ πόνος εἶναι κλήση γιά προσευχή.

Ὅσο φθείρεται τὸ σῶμα, τόσο ἐξαγνίζεται τὸ πνεῦμα, καί ἀγιάζεται ἡ ψυχὴ.

Τὸ καλό δὲν εἶναι ποτέ καλό, ἂν δὲν γίνεται μὲ τρόπο καλό

Ὅλοι εἴμαστε εὐκολοὶ στὴν κριτικὴ, ἀλλὰ δύσκολοι στὴν αὐτοκριτικὴ.

Ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀγάπη στό Χριστό, ἐξαφανίζεται ἡ μοναξιά.

Τὴν ἀπρέπεια τῆς ψυχῆς, τὴ βγάζουν οἱ ἄνθρωποι στὰ λόγια
Σταματία Βινιζηλαίου

«ΒΗΘΕΣΣΔΑ»

Τριμηνιαῖο Δελτίο Ἑπικοινωνίας

ὁμώνυμου Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ
Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου Μέριμνας Ἀναπήρων
(ΣΑ. Ἀπόφ. Πρώτ. Ἀθηνῶν 3911/78).

Ἰστοσελίδα: www.bithesda.gr

Γραφεῖο: Ξενίας 4 - 115 28 Ἀθήνα (Διαμ. Π. ΚΟΥΛΗ)

Τηλ. 210 775 1022 - 210 729 3285

Ἐπιμέλεια: Ἰωάννης Χούπας

κατὰ τὸν νόμον: Ἰωάννης Χούπας

Κοινοπισπούλου 9, Τ.Κ. 115 24 Ἀθήνα

Τηλ. 210 6922347 - e-mail: houpasg@otenet.gr

Ἐπιμέλεια: Ἰωάννης Χούπας

Τὸ Διοικητικὸ Συβούλιο τοῦ Σωματείου

**Διανέμεται δωρεάν καὶ συντηρεῖται
μὲ κορηγίες φίλων.**

Παρακαλοῦμε νὰ ἀποστέλλετε τὴν προσφορά

τῆς ἀγάπης σας στὸν ταμιά:

Χρήστο Χαλκιοπούλου

Παπαναστασίου 7 - Τ.Κ. 151 27 Μελίσσια,

Τηλ. 210 81 05 178

μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ

ἢ

καταθέτοντας στὸν τραπεζικὸ λογαριασμό:

Τράπεζα Πειραιῶς: 6274-010207-694

GR3901712740006274-010207-694